

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κἀμμίαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρὶς φοραῖς τὴν ἑβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 7—8 χιλιάδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο ἢ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄξω τῆς Ἑλλάς 12. Κανένας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς, ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρᾶ. Ὅσα ἀποδίδονται σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνωστοποίησι πληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴν κάθε φορᾶ.

Ἐκλογαίς.

Ὁ αὐθάδης δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἦναι καὶ θρασύς, ὁ δὲ θρασύς εἶνε καὶ ψεύτης καὶ ὁ ψεύτης δὲν μπορεῖ πάλι παρὰ νὰ ἦναι κουτοπόνηρος καὶ ὁ κουτοπόνηρος εἶνε ἀπεχθής, συχαμένος ἀνθρώπος.

Ὅλοι οἱ κακοῦργοι, ὅταν κάνουν ἕνα κακούργημα, ἔχουν πάντοτε καὶ ἕνα δικαιολόγημα, καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ ψευτιά.

Κακοῦργος δὲ δὲν εἶνε μόνον ἐκεῖνος ποῦ σκοτώνει τὸν ὁμοῖό του, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος ποῦ κάνει κακὰ ἔργα ἀπὸ τὰ ὅποια ἴσα ἴσα παράγεται καὶ ἡ λέξις κακοῦργος.

Μ' αὐτὴ τὴ σημασίαν μπορούμε πολὺ καλὰ νὰ ὀνομάσωμε τὸν Τρικούπη κακοῦργο ἀνθρώπο, δηλαδὴ ἀνθρώπο ποῦ κάνει κακὰ ἔργατα, ἀσχημαῖς πράξεις καὶ ὄχι καλαῖς.

Ἀφίνοντες κατὰ μέρος ὅλαις τῆς ἄλλαις ἀσχημαῖς πράξεις του, δηλαδὴ τὴν ἐξύβρισι τοῦ βασιλεῖ, τὸ κατηγορητήριον τοῦ Κουμουνοῦρο, ποῦ τὸν ἔβανε στὸ λάκκο, τοὺς δυσβαστάχτους φόρους, τὸν διορισμὸ τῶν μπακαλοπαιδιῶν εἰς δημοσίας θέσεις καὶ χιλιαῖς δυὸ ἄλλαις μασκαροδουλείαις, ἐρχόμεστε στὴ τελευταία, τὴν ἀναβολὴν δηλαδὴ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, χωρὶς λόγο, ἢ καλλίτερα γιὰ πονηρὸ καὶ παμπόνηρο λόγο.

Κατὰ τὴν ἐκθεσι ποῦ ἔκανε στὴ μασκαροβουλή γιὰ δικαιολογία λέει, σὰν κουτοπόνηρος ποῦ εἶνε, ὅτι ὁ μόνος λόγος ποῦ ἀναβάλλει τῆς ἐκλογαίς εἶνε—ἀκούστε, μωρὲ χαμᾶλη λαέ, ἀκούστε καὶ φρίξτε, —εἶνε λέει, γιὰ νὰ προφτάσουν ὡς τὸν Ἰούλιο νὰ ψηφοφορήσουν καὶ ὅσοι δὲν συμπλήρωσαν τὴν ἡλικίαν τοῦ νὰ ψηφοφορήσουν.

Βρὲ χαρὰ στὴν ἀνδιαντροπία του, τὴν αὐθάδεια καὶ τὴν πονηρία.

Βρὲ λαέ, ὁ νόμος λέει καὶ τὸ Σύνταγμα, ὅτι ἐκεῖνοι μόνον ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ψηφοφορήσουν, ὅσοι εἶνε γραμμένοι στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους με συμπληρωμένη τὴν ἡλικίαν στὸ καιρὸ τῆς ἀναθεώρησις, δὲν λέει δὲ, ὅτι ἔχουν τὸ δικαί-

ωμα νὰ ψηφοφορήσουν καὶ ἐκεῖνοι, ὅσοι ἔτυχαν ἀπὸ τὸ διάστημα τῆς ἀναθεώρησις τῶν καταλόγων καὶ συμπλήρωσαν τὴν ἡλικίαν τοῦ ψηφοφόρου.

Ὡστε, γιὰ αὐτούτους ποῦ λέει ὁ Τρικούπης, ὅτι ἀναβάλλει γιὰ τὸ χατῆρί τους τῆς ἐκλογαίς, γιὰ νὰ φτάσουν σὲ ἡλικίαν νὰ ψηφοφορήσουν, δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ψηφοφορήσουν, διότι οἱ καταλόγοι εἶνε ὀριστικοὶ πλέον καὶ οὐκ ἔστι μεταβολὴ κἀμμίαν.

Ἐχομε μιὰ κακοῦρη ψευτιά.

Δεύτερη κουτοπονηρία εἶνε, ποῦ λέει ὅτι ἡ ψηφοφορία τῶν παρῆδρον,—ἀκούτε,— θὰ γίνῃ διὰ ψηφοδελτίων, διότι με τὰ σφαιρίδια εἶνε δύσκολος νὰ γίνῃ, ἔστωντας με τὸ νὰ φθειρῶνται ἡ κάλπαις.

(Αὐτὴ δὲ ἡ μεγάλη συμπάθεια ποῦ δείχνει ὁ Τρικούπης στῆς κάλπαις φέτος, τίποτα ἄλλο δὲν ἀποδεικνύει, παρὰ πῶς εἶνε καὶ αὐτὸς πρώτης τάξις κάλπης).

Ἀλλὰ με τὸ δικαίωμα μᾶς ἔφερε τὸ δικαίωμα τῆς ψηφοφορίας με ψευτοδέλτια τοῦ Ὁθωνα, ἐνῶ τὸ 105 ἄρθρον τοῦ Σύνταγμα λέει ρητῶς:

«Ἡ ἐκλογὴ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν θέλει γίνεσθαι δι' ἀμέσου καθολικῆς καὶ μυστικῆς διὰ σφαιριδιῶν ψηφοφορίας».

Ποῦ μᾶς ξετρώπωσε λοιπὸν τὰ ἐναντίον τοῦ Σύνταγμα ψευτοδέλτια του; Με τὸ δικαίωμα, κύριε υπερασπιστῆ τοῦ Σύνταγμα—ὅταν ἦσαι ὄξω ἀπὸ τὴν ἐξουσία— ἔρχεσαι σήμερα νὰ καταπατήσης αὐθαδῶς αὐτό;

Δὲν λές, μωρὲ, ὅτι μ' αὐταῖς ταῖς ψευτοπροτάταις καὶ κल्पουζανιαῖς, ὅτι ἀναβάλλεις τῆς ἐκλογαίς γιὰ τὸ φόβον τοῦ χαμᾶλη λαοῦ, καὶ θέλεις με τὸν καιρὸ νὰ ξεχάσῃ ὅσα κακὰ τοῦ ἔκανες στὴ μύτη σου, γιὰ νὰ καταπραῦνθῇ ἡ ὀργὴ του καὶ κἀνῃς τὴ δουλειά σου;

Ἐννοιά σου, μὴ σκοτιζέσαι πολὺ, καὶ ὅσο περνᾷ ὁ καιρὸς τόσο ἀγριότερος θὰ γίνεταί ὁ λαός.

Τοῦκοφες ἐνὺς ἕνα δάχτυλον, ἐν ὅσῳ τὸ βλέπει κομμένο, μὴ

Άλλο

Πήγα δὲ στὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ θαυματουργῶν καὶ εἶδα τὰ κατάστοιχα τῶν ἐπιτρόπων, οἱ ὅποιοι εἶνε καθαροὶ σὰν τὴν ἀθῶα περιστέρα καὶ ὄχι μαῦροι σὰν τοὺς κοράκους τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου. Μεθαῦριο τὰ καθέκαστα τῆς ἐπιθεώρησις.

— Κάτσε, βρέ ἀδερφέ, νὰ πιῶμε, πρὶν μᾶς τὸν βάνουν τὸ γόρο τοῦ κρασοῦ.

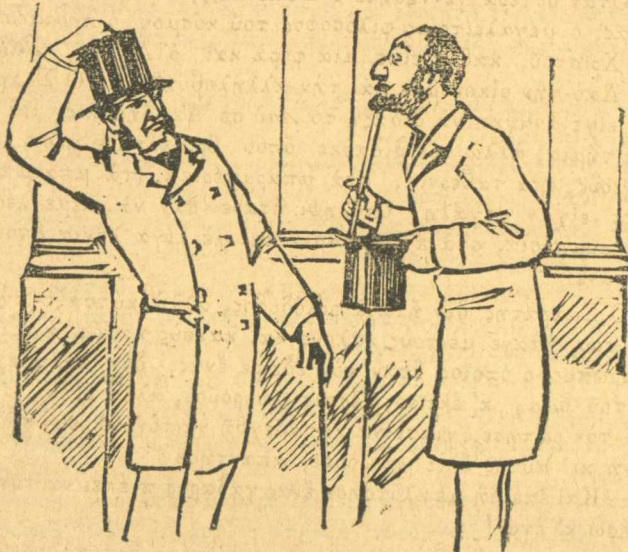
— Ὅχι, θὰ πάω, δὲν κάθομαι, θὰ πάω στὴ βουλή ν' ἀκοῖσω, τοὺς λόγους τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ κρασοῦ.

— Αἰ, οἱ ὑπὲρ εἶνε νὰ κάτσης νὰ πῆς.

— Ἔτσι; Τότες κάθομαι.

Άλλο.

Θὰ ξέρετε τὴ παροιμία τῶν τριῶν ψευτῶν, ποῦ ὁ ἓνας πῆγε στὸ Χαλάντρη, ἀφοῦ τὸν ἔμαθαν στὴν Ἀθήνα καὶ εἶπε, ὅτι εἶδε ἓνα θάμμα στὴν Ἀθήνα, ὅτι κατέβηκε ἓνα σύνεφα καὶ σήκωσε ὅλης τῆς Πλάκας τοὺς γαδάρους στὸν οὐρανὸ, οἱ Χαλαντριώταις δὲν τὸ πίστεψαν ἀλλὰ ἀπὸ περιέργια περιμέναν νὰ πᾶν καὶ ἄλλοι γιὰ νὰ ρωτήσουν καὶ μάθουν τὴν ἀλήθεια, ἐπὶ τὸν νὰ κατὰ τύχη καὶ ἔρχεται καὶ ὁ δεύτερος ψεύτης, τὸν ρωτοῦν, — εἶνε ἀλήθεια ἀδερφέ, ὅτι στὴν Ἀθήνα πῆρε σήμερα τοὺς γαδάρους ὁ οὐρανός; — Δὲν ξέρω νὰ μὴ σᾶς γελάσω

— Σὲ πιδ κόμμα ἀνήκει, στοῦ Κουμουντοῦρου τὸ ψεύτικο ἢ στοῦ Δεληγιάννη;

— Ἄσε με, καὶ καθὼς καταστήσαμε, ἔτσι μοῦρχειται νὰ χῶσω τὸ καπέλο ποῦ φορῶ ὡς τὴ μύτη μου.

γιατὶ ἔφυγα ἀργά, ἀλλὰ στὸ δρόμο μ' ἔπιασε μιὰ βροχὴ ἀπὸ σαμάρια, καὶ αὐτὸ μού φάνηκε ἓνα θάμμα, ἀπάντησε ὁ ψεύτης, τὸ βράδυ βράδυ νὰ καὶ ὁ τρίτος, τὸν ὅπισο περικυκλόνουν καὶ ρωτοῦν ὅλοι οἱ χαλαντριώταις, ἀν ἦναι ἀλήθεια, ὅτε στὴν Ἀθήνα ἔβρεξε ὁ οὐρανός σαμάρια καὶ πῆραν τὰ σύνεφα τοὺς γαδάρους ἀπάνω; — Δὲν ξέρω τίποτα, ἀπάντησε, ὁ τρίτος ψεύτης, παρὰ μόνον ὅτι ἐκεῖ κοντὰ στὸ Διαβολόρεμα μ' ἔπιασε ἓνας ἀνεμοστρόβιλος ποῦ κατέβασε κάτι πέταλα ποῦ κόντεψαν νὰ μού σπάσουν τὸ κεφάλι.

Καὶ ἔτσι μ' αὐταῖς τῆς ψευτικῆς πίστεψαν οἱ χαλαντριώταις, ὅτι ἀλήθεια στὴν Ἀθήνα τὰ σύνεφα πῆραν στὸν οὐρανὸ τοὺς γαδάρους.

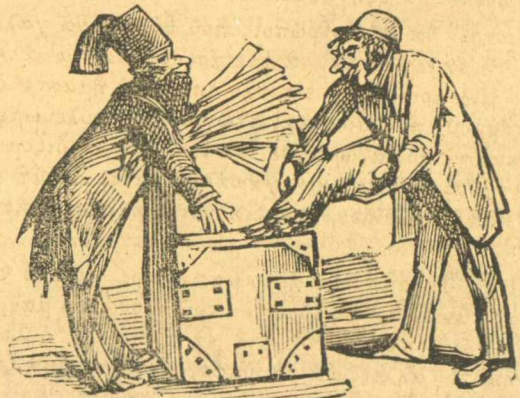
Τὸ ἴδιο κοντεύουνε σήμερα νὰ μᾶς κάνουν νὰ πιστέψωμε καὶ κάτι ψεύτικες πατσαβουρογραφεῖς, ὅτι δηλαδὴ ὑπάρχει, κόμμα τοῦ μακροῖτη Κουμουντοῦρου, μὲ ὅτι σήμερα μαζεύτηκαν στὸ σπίτι τοῦ σκράντα, ἄλλοι τριάντα καὶ ἄλλοι ἑκατὸ διακόσι πενήντα χωρὶς τὰ μηδενικά.

Νὰ βρῆ ἀδέρφια τί συμβαίνει. Ὁ παλαβοΖηνόπουλος, Πετμεζῆς, Σωτηρόπουλος καὶ δυὸ τρεῖς ἄλλοι τοὺς μπῆκε ὁ Διάλος στὸ κεφάλι, ὅτι μποροῦν νὰ γίνουν ὑπουργοὶ καὶ τῶν τὰ μανίγια τους, καὶ γελοῦν οἱ ἄλλοι μ' αὐτούς, καὶ καμαρώνουν αὐτοὶ, καὶ τοὺς κοροϊδεύουν οἱ ἄλλοι, καὶ νομίζουν αὐτοὶ πῶς κάτι κάνουν καὶ τέλος πάντων νὰ μὴ τὰ πολυλογώμε, γυρεύει κάθε ἓνας τους νὰ γίνῃ ἀρχηγὸς τοῦ ἑαυτοῦ του, ὡς ποῦ νὰ μεγαλώσῃ ὁ φίλος μου Σπύρος ὁ Κουμουνδοῦρος, τὸν ὅποιο δὲν ξέρω πῶς κατάρθωσαν νὰ κάνουν μεγαλοφυῆ πολιτικὸ τὸν νέο ἀπὸ τὸρα, καὶ τότε ν' ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν ἀρχηγία.

Ἦ Θεὸς κουταμάρα, δὲν κατέβαινες πουθενὰ ἄλλου, μόνον κατέβηκες ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα;

Ἄς φορμάρω τὸς μαζωμένο τὸ καπνὸ, γιὰ νὰ τὸν ἔχω μεθαῦριο τεπόζητο στὸ στομάχι, ποῦ θὰ ἐφαρμοστῇ ὁ γόρος.

Βάνε μωρὲ τὸ τσιγαρόχαρτο μὲς τὴ κάσα νὰ τὸ κ'εἰδῶμε καλά.

— Βάνε καὶ σὺ τὸ καπνὸ, πρὶν τὸν δοῦν.